

Принципи, які лежать в основі формування культури професійного спілкування, забезпечують ефективність формування складових культури іншомовного професійного спілкування.

Система принципів, до яких належать: принцип персоналізації; принцип особистісно-розвиваючої спрямованості навчання; принцип активності; принцип модульності навчання; принцип діалогізації навчання; принцип професіоналізації спілкування; принцип інтегративності знань; принцип проблемності навчання та принцип діяльнісного характеру навчання.

На формування майбутнього фахівця, на становлення його особистості впливають не лише навчання та програмний зміст освіти, що передається викладачем, а й інтелектуально-творча діяльність і самоосвіта самого студента, при якій відбувається процес формування психологічної, теоретичної та практичної готовності до інтелектуально-творчої і самоосвітньої діяльності.

Процес підготовки фахово спрямованої мовленнєвої комунікації забезпечує ефективність формування складових культури іншомовного професійного спілкування.

УДК 378.018.43-044.337:004.9

Л.О. Валевська, канд. техн. наук, доц. (*ОНАХТ, Одеса*)

О.Г. Соколовська, канд. техн. наук, ст. викл. (*ОНАХТ, Одеса*)

В.А. Шалений, ст. викл. (*ОНАХТ, Одеса*)

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Розвиток сучасного суспільства відбувається в епоху інформатизації, яка характеризується застосуванням засобів інформаційних та комунікативних технологій у багатьох сферах людської діяльності, в тому числі у сфері освіти.

Головним критерієм ефективності роботи закладу вищої освіти є високий рівень підготовки фахівців. Якість підготовки фахівця повинна задовольняти вимогам, встановленим в освітніх стандартах, та вимогам ринку праці.

У статті 16 Закону України «Про вищу освіту» відзначається, що система забезпечення закладами вищої освіти якості освітньої діяльності та якості вищої освіти передбачає здійснення таких процедур і заходів:

– забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;

– забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом.

Організація самостійної роботи студентів за допомогою інформаційних технологій має низку переваг:

– забезпечує зручну для студента послідовність, швидкість сприйняття матеріалу, можливість чергування вивчення теорії, розбору прикладів тощо;

– формує навички аналітичної і дослідницької діяльності;

– забезпечує можливість самоконтролю якості здобутих знань і навичок та заощаджує час студента, необхідний для вивчення курсу.

Види самостійної роботи та форми її контролю викладачами повинні враховувати сучасні тенденції розвитку світової та вітчизняної економіки, особливості майбутньої спеціальності, рівень підготовки та зацікавленість студентів. Кожен з видів роботи передбачає, як правило, активну дослідницьку діяльність та виконання конкретних завдань. Створення студентам необхідних умов для самостійної роботи, доступ до джерел інформації дозволить досягнути, як мінімум дві мети – сформувати у студентів потребу у самоосвіті та сприяти розвиткові відповідних професійних навичок. Для ефективної організації та планування самостійної роботи студентів необхідно забезпечити студентів методичними рекомендаціями, навчальними посібниками, необхідним роздатковим матеріалом, у тому числі конспектами лекцій, запроваджувати індивідуальні консультації.

Одними з ефективних форм самостійної роботи є участь студентів у роботі наукових гуртків на кафедрах, тематичних семінарах, винахідницькій та раціоналізаторській діяльності, наукових дослідженнях. Результати своєї самостійної наукової діяльності студенти висвітлюють у рефератах, в яких доцільно, крім наукових результатів, обґрунтівувати суспільний інтерес для подальшої розробки конкретного наукового напряму. Провідниками ідей соціальної відповідальності мають стати фахівці, що мають відповідну теоретичну підготовку. Такий підхід дозволить у майбутньому інтегрувати в управлінські рішення передовий досвід поєднання приватних та суспільних інтересів на шляху підвищення конкурентоспроможності бізнесу.

Усе це відповідає світовим тенденціям розвитку дистанційних технологій в освіті і, як наслідок, дистанційної форми навчання.

Перспективним напрямом у використанні можливостей інформаційних технологій для підвищення якості професійної підготовки фахівця і розвитку особистості студента в системі освіти є дистанційне навчання.

В ОНАХТ активне впровадження сучасних інноваційних технологій дистанційного навчання в навчальний процес почалося зі створення у лютому 2014 року Центру дистанційного навчання. В теперішній час в Центрі дистанційного навчання ОНАХТ розроблено і впроваджено систему електронного підтримуючого середовища навчання. На даному етапі використання ця система застосовується для підтримки традиційного навчання на денний і заочній формах навчання, зокрема для організації самостійної роботи студентів.

Під курсом дистанційного навчання ми розуміємо не тільки сам текст занять, а цілісний процес, що включає керівництво викладачем навчальним процесом, самостійну роботу студентів, обмін повідомленнями як з куратором курсу, так і з іншими студентами. Якість дистанційного навчання підвищиться при організації педагогічного супроводу студентів, яке включає ефективну взаємодію викладача і студентів на всіх етапах навчального процесу, оскільки планування, створення умов, здійснення навчання, контроль, корекція вимагають спільної роботи викладача і студентів.

УДК 001.891-057.87

Л.М. Варипаєва, доц. (ХДУХТ, Харків)

О.М. Варипаєв, канд. філос. наук, проф. (ХДУХТ, Харків)

НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА СТУДЕНТИВ ЯК ЕЛЕМЕНТ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ В ПРОЦЕСІ СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦЯ

Важливим чинником підготовки висококваліфікованих фахівців є науково-дослідна робота студентів вищого навчального закладу. Це є одним із напрямів їх самостійної роботи.

Науково-дослідницька діяльність має свою яскраву специфіку, свої завдання і супроводжує майбутнього фахівця протягом усіх років навчання у ЗВО. Якщо проаналізувати стан науково-дослідницької діяльності студентів у ЗВО і її можливості як складової професійного розвитку студента, то слід окрім виділити питання про її діяльнісні характеристики, тобто про виділення різних етапів поступового ускладнення завдань при формуванні дослідницької компетенції майбутнього фахівця.

Слід зазначити, що ускладнення й поглиблення професійного розвитку студентів обумовлено двома його рівнями. З одного боку, це